

Isten harca a lelkünkért a hazugságok birodalmában

Köszöntés: Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem próbáljátok meg a lelkeket, ha Istentől vannak-e; mert sok hamis próféta jött ki a világba. 1Ján 4:1.

Bibliaolvasás: Ézsaiás 6, Galata 1: 1 – 10, vagy Róma 7.

Alapige: „Nem térhetek vissza veled, és nem mehetek be hozzád. Ezen a helyen nem eszem és nem iszom semmit sem. Mert ezt a parancsot kaptam az Úr igéje által: Ne egyél és ne igyál ott semmit, és ne azon az úton térj vissza, amelyen odamégy! 1Kir 13: 16 – 17 és 2Kir 23:13 – 18.

A Zsidókhoz írott levél bizonyoságtétele szerint „Isten Igéje élő és ható. Élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és a léleknek, az ízeknek és velőknek végső megosztásáig. Megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait, és nincsen olyan teremtmény, amely nyilvánvaló ne volna előtte.” (Zsidók 4: 12 – 13) A mi nyomorult, gyűlölködő és irigykedve versengő porszemnyi életünk felett borzalmas ítéletté válik a szentséges Úristen szava. Hiába is lepleznénk magunkat előtte, hiába takarjuk el igazi arcunkat, hiába hazudjuk le gondolatainkat és indulatainkat. Az Úr a hazugság, az öncsalás, mindenféle ámtás és kétszínűség álarca mögé lát. Igéjével megmér és megítél bennünket, hogy bűnbánatot adjon és megtérjünk. Ez a megmérés és megítélés nem marad a Biblia lapjain, a templom falai között, vagy pusztán az ige hirdető fejében, hanem akár tudomást vesz róla ez a világ, akár nem, az Úr ítélete érvényt szerez magának minden ember élete felett és egyben a világ felett is.¹ Boldog viszont az, aki az Úr szavát hallgatja és meghajtja magát az Úr igéje előtt és megbánva bűneit elfogadja Krisztus üdvözítését. Ő a világ teljhatalmú Ura és Istene, aki hatalma szavával tartja fenn a mindenséget, miért gondolná bárki is azt, hogy éppen csak az ő porszemnyi életét ne látná, és ne ismerné az Úr? Bizony látva lát és nemcsak ítéletet hirdet, hanem ismer is.

Mai igénk is az Úr bűnbánatra és megtérésre hívó szent leleplezése. Arra a kérdésre keresi a választ, hogy miért vannak közöttünk keresztyének közt háborúk, sokszor még életáldozatokat követelő és az értelmetlenségig hiábavaló harcok, viszályok? Az Igének válasza pedig az, hogy azért, mert a saját gerjedelmeink rabszolgái vagyunk, azok irányítják tagjainkat, tetteinket döntéseinket és viselkedésünket. Vannak olyan területek bennünk, ahova a kegyelem még nem hatolt el, ahol Isten még nem vehette át az irányítást, hogy a Vele való élő és szent közösségre felszabadítva nekünk adja azt át. Jézus életében nem voltak ilyen területek és az a célja, hogy még ebben az életben mi is mindenben hozzá hasonlóak legyünk

¹ Adjátok az Úrnak neve dicsőségét; hozzatok ajándékot és jöjjetek be az ő tornácaiba! Hajoljatok meg az Úr előtt szent ékességben; rettegjen előtte az egész föld! Mondjátok a népek között: Az Úr uralkodik; megerősítette a földet, hogy meg ne induljon; ő ítéli meg a népeket igazsággal. Örüljenek az egek és örvendezzen a föld; harsogjon a tenger és minden benne való! Viduljon a mező és minden, ami rajta van; örvend akkor az erdő minden fája is, az Úrnak orcája előtt, mert eljön, mert eljön, hogy megítélje e földet. Megítéli majd a világot igazsággal, és a népeket az ő hűségével. Zsolt 96:8 – 13; De én az igazat mondom nektek: Jobb nektek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jö el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok. És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében: Bűn tekintetében, hogy nem hisznek énbennem; És igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem; Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett. Ján 16:7 – 11.

a szent életvitelben. Nézzük hát ennek a történetnek tanítását, amely által Isten tökéletessé és minden jó cselekedetre alkalmassá akarja tenni a Krisztus tanítványát.²

Isten ószövetségi népe történetében közvetlenül Salamon halála után erőre kapott egy igen gonosz és sötét korszak, amely átszötte az emberek életét a lelkük velejéig. Még Salamon idegen feleségei által az egész országot ellepték a különféle bálványisteneknek állított oltárok és áldozóhalmok. E bűn büntetése az ország kettészakadása volt. Tíz törzs felett Jeroboám uralkodott, két törzs felette pedig Salamon Fia, Roboám, aki Jeruzsálemben lakott.

Isten megparancsolta, hogy egy évben háromszor minden izraelita tegye tiszteletét a templomban, amely Jeruzsálemben volt. (2Móz 23:14-17; 34:23; 3Móz 23: 5-14) Tudva mindezt Jeroboám így gondolkozott magában: „Még mindig visszakerülhet Dávid házához a királyság! Ha feljár ez a nép, hogy Jeruzsálemben, az Úr házában mutassa be áldozatait, akkor ennek a népnek a szíve urukhoz, Roboámhoz, Júda királyához hajlik, engem pedig megölnék, és visszatérnek a Dávid fiához. Ezért elhatározta, hogy készített két aranyborjút. Majd ezt mondta: Eleget jártatok már Jeruzsálemben! Itt vannak isteneid, ó, Izráel, akik fölhoztak téged Egyiptomból! Az egyiket Bételbe helyezte el, a másikat pedig Dánba vitette. És vétekbe vitték ezek a népet, mivel ezekhez járt: Bételben az egyikhez, Dánban pedig a másikhoz. Azután templomokat is készíttetett az áldozóhalmokon, és papokat rendelt a nép köréből, akik nem Lévi fiai közül valók voltak. Elrendelt egy ünnepet is a nyolcadik hónap tizenötödik napján, mely Júdában, az első hónapban tartott ünnepnek megfelelője volt, és áldozott Jeroboám az oltáron. Ugyanígy járt el Bételben is; áldozatot mutatott be a borjúnak, amelyeket ő készíttetett. Bételben is papokat rendelt az áldozóhalmokra, amelyeket létesített. A Bételben csináltatott oltáron is áldozott a nyolcadik hónap tizenötödik napján; abban a hónapban, amelyben önkényesen rendelt el egy ünnepet Izráel fiai számára. Áldozott az oltáron és tömjénezett.

Isten Mózes által megparancsolta, hogy amennyiben még „ha testvéred, a te anyádnak fia, vagy a te fiad vagy leányod, vagy a kebleden lévő feleség, vagy lelki-testi barátod is az, aki arra csalogatna mondván: - Nosza menjünk és tiszteljünk idegen isteneket, akiket nem ismertetek sem te, sem atyáid³, - akkor ne engedj neki! Ne hallgass reá, ne nézz reá szájalommal, ne kíméld és ne rejtegesd őt; hanem megölvén megöljed őt; a te kezéd legyen először rajta az ő megölésére, azután pedig az egész népnek keze. Kövekkel kövezd meg őt, hogy meghaljon; mert azon igyekezett, hogy elfordítson téged az Úrtól, a te Istenedtől, aki kihozott téged Egyiptomnak földéből, a szolgaságnak házából.”(5Mózes 13: 8 – 10) „Hányd kard élére annak a városnak lakosait; áldozd fel azt mindenestől, ami benne van; a barmát is kard élére [hányd]. És ami préda van benne, hordd mind együvé az ő piacának közepére, és égesd meg a várost tűzzel és annak minden prédáját is teljes áldozatul az Úrnak, a te Istenednek, és legyen rom mind örökké, [és] soha többé fel ne építtessék. Ne ragadjon semmi a te kezédhez abból az átokra valóból, hogy szűnjék meg az Úr haragjának búsulása, és könnyörületes legyen hozzád, és könnyörüljön rajtad, és megszorítsa téged, amiképpen megesküdt a te atyáidnak.”⁴ Később látni fogjuk, hogy ez a mózesi prófécia a júdeai próféta

² A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített. 2Tim 3:16 – 17.

³ 5Mózes 13: 6.

⁴ 5Mózes 13: 15 – 17.

számára abban fog tömörülni, hogy küldetésének útján senkitől nem fogadhat el semmit és még az út porát is leverve magáról,⁵ más úton térjen vissza hazájába.

E hamis kultusz leleplezésére és megítélésre tehát az Úr személyes parancsára Isten embere, egy Júdából való próféta Bételbe érkezett, és az Úr parancsára az oltárnál minden összegyűltnek prófétálva ezt az ígét hirdette:

*„Oltár! Oltár! Így szól az Úr: Egy fiú születik majd Dávid családjából, akinek **Jósiás** lesz a neve, ő majd föláldozza rajtad az áldozóhalmok papjait, akik most rajtad tömjéneznak, és emberi csontokat fognak elégetni rajtad! Ez a csoda lesz a bizonyíték arra, hogy az Úr szólt: Íme, ez az oltár majd meghasad, és szétszóródik a hamu, ami rajta van.”*

Jeroboám ott állt az oltárnál és tömjénezett, és amikor meghallotta Isten emberének a beszédét, amelyet a bételi oltár és az egész új kultusz felől jövendölt, kinyújtotta a kezét az oltár mellől, és ezt mondta: Fogjátok el! De megbénult a keze, amelyet kinyújtott felé, és nem tudta visszahúzni. Az oltár azonnal meghasadt, a hamu pedig szétszóródott az oltárról. Ez volt az a csoda, amelyet Isten embere tett az Úr parancsára. Ekkor megszólalt a király, és ezt mondta Isten emberének: Engeszteld ki (a te) Istenedet, az Urat, és imádkozz értem, hogy visszahúzhassam a kezem! Isten embere pedig kiengesztelte az Urat, úgyhogy a király vissza tudta húzni a kezét, és az olyan lett, mint azelőtt. Azután a király így szólt Isten emberéhez: Gyere haza velem, egyél valamit, én pedig adok neked valamit ajándékba! De Isten embere ezt mondta a királynak: Ha a palotád felét nekem adnád, akkor sem megyek el veled; én ezen a helyen nem eszem és nem iszom semmit. Mert ezt parancsolta nekem igéje által az Úr:

„Ne egyél és ne igyál semmit, és ne azon az úton térj vissza, amelyen mentél!”

Ezért más úton távozott; nem azon az úton tért vissza, amelyen Bételbe érkezett.

Az élő és igaz Isten csodájának szem és fültanúi közt ott volt egy Bételben lakó öreg próféta két fia, akik haza menve mindent elmondtak apjuknak, amit Isten embere mondott és tett aznap Bételben, és amit a király tett és mondott, hogy tudni illik, a *te Istened* gyógyítson meg engem. Az öreg próféta azonnal megkérdezte, hogy melyik úton távozott az Isten embere, majd megkérte a fiait, hogy nyergeljék fel a szamarát. Utána ment tehát és megtalálta őt, amint egy cserefa alatt ült. Megkérdezte tőle, hogy te vagy-e az Isten embere, aki Júdából érkezett? Ő pedig azt válaszolta, hogy igen, ő az. Akkor meghívta, hogy térjen vissza vele és egyék valamit. Az Isten embere neki is azt felelte, hogy nem mehet vissza, nem térhet be hozzá, nem ehet, és nem ihat semmit azon a helyen, mert az Úr igéje által azt a parancsot kapta. De az a bételi öregember így válaszolt neki:

„Én is olyan próféta vagyok, mint te, és egy angyal szólt így hozzám az Úr parancsára: Hozd vissza őt magaddal a házadhoz, hogy egyen és igyon!”

Így hazudott neki. Így szedte rá az Isten emberét és az visszament vele enni és inni. Amikor még az asztalnál ültek így kiáltott Isten emberének, aki Júdából érkezett: Így szól az Úr:

⁵ És valakik be nem fogadnak titeket, kimenvén abból a városból, még a port is verjétek le lábaitokról, bizonyágul ő ellenük. Luk 9:5; Valamely városba pedig bementek, és titeket be nem fogadnak, annak utcáira kimenvén, ezt mondjátok: Még a port is, amely reánk ragadt a ti várostokból, itt köztetek letöröljük; mindazáltal ez legyen tudtotokra, hogy az Isten országa elközelített hozzátok. Luk 10:10 – 11.

Mivel ellene szegültél az Úr szavának, és nem tartottad meg azt a parancsot, amelyet Istened, az Úr adott neked, hanem visszatértél, és ettél meg ittál azon a helyen, amelyről megparancsolta neked, hogy ott ne egyél és ne igyál, ezért holttested nem kerül őseid sírjába!

Miután evett és ivott, fölnyergelték neki annak a prófétának a szamarát, aki visszahozta őt, és elment. De az úton egy oroszlán talált rá, és megölte. Holtteste ott hevert az úton, mellette állt a szamár, de az oroszlán is a holtteste mellett állt. Akik arra jártak, meglátták az úton heverő holttestet meg az oroszlánt, amint a holttest mellett áll. Bementek a városba, ahol az öreg próféta lakott, és elbeszélték ezt. Amikor meghallotta, hogy mi történt azonnal tudta, hogy a Júdából jött prófétáról van szó és egy másik szamárral érte ment. Megtalálta az úton heverő holttestet meg a szamarat és az oroszlánt, amint ott álltak a holttest mellett. Az oroszlán nem ette meg a holttestet, és a szamarat sem tépte szét. A próféta fölemelte Isten emberének a holttestét, rátette a szamárra, és visszavitte. Bement a városba az öreg próféta, hogy elsirassa és eltemesse. Holttestét a saját sírjába helyezte, és így siratták el: Jaj, testvérem!

Miután eltemette, ezt mondta fiainak: Ha meghalok, engem is ebbe a sírba temessetek, ahová az Isten emberét temették. Az ő csontjai mellé helyeztétek az én csontjaimat is! Mert az ige, amelyet ő hirdetett bételi oltárról és Samária áldozóhalmai és templomairól az Úr parancsára bizonyosan be fog teljesedni.⁶

De Jeroboám noha sok tanú előtt nyilvánosan elismerte, hogy az új aranyborjas kultuszhoz Istennek nincs semmi köze, sőt száradt kezére nézve azt is beismerte, hogy az egy igaz Isten nem az ő Istene, ezek után sem tért meg gonosz útjáról. Továbbra is a nép köréből rendelt papokat az áldozóhalmokra, és beiktatott bárkit, aki pap akart lenni az áldozóhalmokon. Ez volt Jeroboám házának a vétke; emiatt irtották ki a föld színéről, és emiatt semmisítették meg. A vázolt tragikus történet háttérben rendkívül kegyetlen, emberi vért követelő és a leggonoszabb erőkkal vívott szellemi háború húzódik. Isten emberét Isten ígéje buzdította fel arra, hogy leleplezze Jeroboám hazugságbirodalmát, a bálványimádások hamis voltán át a hamis istentiszteletig és ünnepig, az élet egészét megmérgező tévelygést, szellemi és értelmi vakságot, a mindent beborító sötétséget. Jeroboám királyságának egész területén maga a hazugság vetette magát ellenre és emelte magát fölé mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ült be, mint isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát (2Thess 2:4).

Abban az országban semmi sem volt az, aminek látszott. Minden létező dolognak eltűnt az eredeti neve, amivel valaha azonos volt. Kezdve attól, hogy noha az aranyború istennek mondatott, nem volt Isten. Az élő Isten imádata nem volt se istentisztelet, se imádat, hanem pontosan az ellenkezője, blaszfémia. (1Kir 14: 9) A pászka (2Mózes 12: 1-20), - amely számunkra az úri szent vacsora, - a helyére állított ünnep lényegét tekintve nem volt ünnep, hisz maga a Szabadító Úr hiányzott belőle. Önjelöltségi alapon a nép aljából pappá fölemelt emberek, bár áldoztak és tömjéneztek, még sem voltak az Isten papjai, és egyetlen szolgálatuk sem szólt az Úrnak. Az áldozóhalmok nem voltak az Úr oltárai, és az ott épült építmények nem voltak az Úr templomai.

⁶ 2Kir 23:13 – 18.

A csalás, ámítás, szemfényvesztés, félrevezetés, megtévesztés a legkülönb emberek lelkének a velejét is megrontotta már. Láttuk, hogy az, aki papnak látszott nem volt pap, és az, aki prófétának mondta magát, valójában hamispróféta volt. A hazugság teljesen, a könnyhullató sírásig megrontotta a legemberibb érzéseket, gesztusokat és a legtermészetesebb jóakarátú emberi viselkedést is. A vendégszeretet nem volt többé sem a befogadás, sem az önzetlenség, sem a szeretet, sem pedig a közös öröm kifejezése, hanem mindezeknek pontosan az ellentétje. A bőség asztala csapda, a finom falatok halálos mérge,⁷ a kenyér megtörése és a közös evés pedig a biztos halál táncának a körei voltak. A jajveszékelő, mellveregető sírás sem volt képes senkiről lemosni a kárhozatos romlást!

Jeroboám országában eltűnt az emberek igazi arca, helyét ezernyi hazugság álarcra foglalta el. Szentlélek a zsoltárban erről így szól:

„Mindnyájan elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; nincs, aki jót cselekedjék, nincsen csak egy is. Nyitott sír az ő torkuk; nyelvükkel álnokságot szólnak; áspiskígyó mérge van ajkaik alatt. Szájuk telve átkozódással és keserűséggel. Lábaik gyorsak a vérontásra. Útjaikon romlás és nyomorúság van. És a békeességnek útját nem ismerik. Nincs isteni félelem az ő szemük előtt. (Róm 3:12-18)

Az Úr letekintett a mennyből az emberek fiaira, hogy meglássa, ha van-e értelmes, Istent kereső? Mindnyájan elhajlottak; egyetemben elromlottak, nincs, aki jót cselekedjék, nincsen csak egy sem. Nem tudják-e [ezt] mind a gonosztevők, akik megeszik az én népemet, mintha kenyeret ennének, az Urat [pedig] segítségül nem hívják? Majd rettegnek rettegéssel, mert Isten az igaz nemzetséggel van!” (Zsolt 14: 2-5)

Amikor valaki azt mondta egy odatéved idegennek, hogy én is olyan ember vagyok, mint te, pontosan az ellenkezőjét jelentette, azt, tudni illik, hogy teljesen más vagyok, mint te, csupán hazug álarcom hasonlít még az igaz emberhez. Amikor valaki arról akart meggyőzni egy odatévedt idegent, hogy szükségében, vagy örömeiben együtt érző, akkor az idegen az együttérzésnek csupán a megtévesztésig hasonló álarcát látta, érzékelte, mögötte viszont a vérszomjas, gyilkolni kész mészáros éktelenkedett. Amikor valaki azt mondta egy idegennek, hogy „testvér”, vagy „testvérem”, akkor valójában a szépen csengő szóból öltött magára megtévesztő álarcot, hogy az idegen felbátorodjék és testvérnek tekintse őt, hogy ez idő és a testvériség látszata alatt, mint egykor Káin, úgy ő is orvul a halál fiává tegye azt a másikat.

Jeroboám országában még a könnyek sem voltak igaziak. A sírás nem volt sírás és a gyász nem volt gyász. A Jeroboám országában volt az embereknek egy sírni is képes álarcuk, mögötte viszont maga a kárörvendő ropta pokoli táncát. Volt gyászruhájuk is, de alatta nem volt sem töredelem, sem együttérzés, sem megbánás, sem egészséges halálfélelem, sem üdvösséges rettegéssel való szembesülés az ítélettel és az igaz Ítéelővel. Mindezek helyett viszont volt a gyászruha alatt halállal való kacérkodás a bolondok módjára.⁸

Isten tehát egy ilyen helyre küldte el az Ő prófétáját Júdeából, aki azt a parancsot kapta, hogy átlépve Izrael határát és ez által belépve a hazugságok birodalmába, nem vállalhat semmivel

⁷ Sőt ételemben mérget adnak vala, (...). Zsolt 69:22.

⁸ Ézsaiás 28: 17-19.

és senkivel semmilyen közösséget. Nem ehet és nem ihat semmit, nem fogadhat el senkitől semmit. E téren a legkisebb kompromisszum is végzetes lehet a számára.

Szolgálatának kezdete hatalmas siker volt. Nevezzük néven. A világosság legyőzte a sötétséget, az igazság a hazugságot, az egy igaz és élő Isten a hamisságok bálványát. A tévelygésre meghívott nép fehérén feketén szembesült az igazsággal. A hazugság kútfője Jeroboám személyében megszégyenült a kettéhasad oltár hamuja alatt.

Bizony így igaz, ha Istennek embere mindvégig kitartott volna, ha a hamisság birodalmában nem állítottak volna neki csapdát és az ne fogta volna meg őt. Teljes győzelem lett volna, ha nem érte volna Isten emberét oly csúfos halál, amiről maga a megszégyenített király is tudomást szerzett. Az igaz próféta bukását a királyi propaganda a hamisságok megerősítésre fordította. Lássátok, hogy végezte az, aki az új oltárok ellen mert szólni! Erőre kapott a megfélemlítéssel és rettegéssel fönntartott tévelygés sötétsége, a halál birodalma. Oh, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg a halálnak eme kötelékeiből?

Vizsgáljuk meg a bételi prófétát! Tele van ellentmondásokkal. Ki, vagy mi kényszerítette őt arra, hogy egy igaz embert alattomosan törbe csaljon?⁹ Mi volt vele a célja? Ha tudta, hogy igazat prófétált, miért nem támogatta, miért nem akarta, hogy Isten dicsősége még jobban ragyogjon? Ha tudta, hogy mindaz, ami annál az oltárnál történik hazugság, miért nem állt az igazság oldalára? Végül miért siratta el azt, akit oly kegyetlenül a halálába lökött?

Szeretném, ha érzékelnénk, hogy mennyire nehéz jó kérdéseket feltenni, amikor ezt a történetet halljuk. Látnunk kell, hogy a hazugság birodalmában a legemberibb együtt érző gesztusok is mind romlottak és a csalás, az ámtítás, a megtévesztés eszközeivé lesznek. A hazugság birodalmában minden a halál szolgálatában áll! Még a „jó szándékú segítség” is a halál lépes pálcája és a pusztulás mézesmadzagja. Tudta, hogy a júdeai próféta nem ehet, és nem ihat. Azt is tudta, hogy éhes, szomjas, kimerült és fáradt. Hozzá ment egy öregember képében és étellel, itallal kínálta az Isten emberét, aki senkitől semmit nem fogadhatott el. Az Isten embere saját beszédéből készített ellene csapdát. Emlékezzünk, hogy ezt tették a mi Urunk Jézussal is! Az írástudók és farizeusok állandóan szemmel tartották Őt, és kémeket küldtek nyomába. Azok igazaknak tetették magukat, hogy Jézust a saját beszédével csalják törbe, hogy majd nyíltan vádolhassák és átadhassák a hatóságnak, a helytartói hatalomnak, hogy az kivégezze.¹⁰ De míg Jézust sem beszédével sem pedig a tetteivel nem tudták törbe csalni, hanem elcsodálkoztak bölcsességén, addig a júdeai Isten emberét simán elejtette az általa szolt igéből készült csapda. A júdeai próféta kezdetben még ellene állt a csábításnak, ragaszkodott az Úr személyesen neki mondott igéjéhez, melynek alapja a mózesi kijelentés volt:

„Ne ragadjon semmi a te kezedhez abból az átokra valóból, hogy szűnjék meg rajtad az Úr haragjának búsulása, és könyörületes legyen hozzád, és könyörüljön rajtad (...).”¹¹

Nem tudjuk, hogy a júdeai próféta hogyan és milyen dallammal mondta ennek a mózesi igének alkalmazott igéjét, azt tudni illik, hogy nem ehetek és nem ihatok, azaz nem

⁹ És szólának egymás között: Ímhol jó az álomlátó! Most hát jertek öljük meg őt, és vessük őt valamelyik kútba; és azt mondjuk, hogy fenevad ette meg, és meglátjuk, mi lesz az ő álmaiból. 1Móz 37:19 - 20

¹⁰ Lukács 20: 19 – 20.

¹¹ 5Mózes 13: 17.

fogadhatok el semmit. Önteltségtől duzzadva, vagy korgó gyomorral és kiszáradt ajkakkal? A saját erejébe bízva, vagy isteni segítséget várva? A végeredmény felől nézve szinte mintegy! Csak Isten a tudója, hogy miért adta fel Istennek ez a bátor és győztes embere, amikor engedett a csábításnak? Miért nem volt drágább neki az Úr személyes ígérete, ami így szól: „Semmi se tapadjon kezedhez abból, ami kiirtandó, hogy így elforduljon rólad az Úr izzó haragja, és irgalmazzon neked és irgalmában megszorítsa, azaz megáldjon.”¹²

Bizony már akkor feladta, amikor megállt és leült ott cserefa alatt! Nem csengett a szívében a 455 ének:

Testvérek, menjünk bátran, hamar leszáll az éj.

E földi pusztaságban megállni nagy veszély.

Hát merítsünk erőt a menny felé sietni,

Nem állva meg pihenni a boldog cél előtt.¹³

Ő feladta a cél előtt és megállt az úton. Az Úrral való állandó függőségi viszonyt is feladta, amikor nem fogott gyanút a vénember hízelgő unszolásait hallva. Megroppant benne valami, ezért úgy viselkedett mintha szolgálatának nem volna semmi értelme. Amikor harmadjára már nem ragaszkodott az Isten által személyesen neki mondott üzenet minden részletéhez, végleg feladta, ahogy egykor Éva is az Éden kertjében. Éva kezdetben még kijavította a kígyót. „Nem ehetünk arról a fáról,- mondta, mert meghalunk, de végül ő sem tartott ki Istennek e beszéde mellett! Egyszer csak elkezdte jónak és kíváncsúnak látni a tilos utat. A júdeai próféta is egyszer csak elkezdte jónak látni és helyesnek tartani azt, hogy közösséget vállaljon egy úgy mond „hozzá hasonló prófétával”, akit előtte Isten kiirtandónak mondott az Ő ígéje által. Egyszeriben elkezdte jószágos embernek látni, aki ráadásul még öreg is volt, külső megjelenésében talán még bizalomgerjesztő is. Elkezdett nem kételkedni a hazugság beszédében.

Mi módon lehetett volna hozzá bármiben is hasonló az a bételi próféta, ha két egymással szöges ellentétben álló akarat mozgatta egyiket és másikat? Ahol Szentlélekisten munkálkodik ott egy szívet, egy lelket és egy akaratot teremt!¹⁴ Történetünkben viszont az egyikben a hazugság uralmához lojális gyávaság akarata dolgozott és az művelte, hogy, noha tudta az igazságot azzal együtt otthon üljön, féltve az öreg életét, mert nem mert a király szemébe nézni és azt mondani, hogy hazugság minden, amit mondasz és teszel! A másik prófétában, aki Júdeából jött és a Krisztushoz lojális igazság Lelke izzott benne, aki az életét nem kímélve tette azt, amire az Úr szerelme ösztönözte.

Mi módon lehetett volna hozzá hasonló a bételi próféta, ha nem egy úton járt a júdeai testvérével?¹⁵ Sőt, láttuk, hogy más útra hívta és csábította őt, holott csak annyit kellett volna tennie, hogy igaz lélekkel összefogva vele, hő imában biztassa társát az útján és hagyja elmenni hazájába, vagy „kövekkel” dobálnia, amíg át nem lépi ismét országa határát. Mi módon lett volna olyan a bételi próféta, mint a júdeai, ha nem akarta vele együtt az Isten nevének megdicsőítését, sőt a „tettével” azt érte el, hogy a győzelmes igazságra még a

¹² 5Mózes 13: 17.

¹³ Énekeskönyv Magyar Reformátusok Használatára: Magyarországi Református Egyház Kiadása Budapest 1990. o. 530.

¹⁴ A hívők sokaságának pedig szíve -lelke egy vala; és senki semmi marháját nem mondá magáénak, hanem nekik mindenük köz vala. Apcs 4:32. Vö. ApCsel 2: 46; 5: 12.

¹⁵ Mert a próféta-lelkek engedelnek a prófétáknak; 1Kor 14:32.

hazugság sötét leple is ráboruljon.¹⁶ Milyen gyalázatos vég. A bételi oltárnál igaznak bizonyult próféta egy hazudozó öregember sírjába került! Szívtelenül törbe csalta, majd kegyetlenül a fejére olvasta engedetlenségét. Színből, vagy szívből megsiratta azt, akinek nagy elszántsággal ő okozta halálát. Saját sírjába temette, hogy majd őt is reá temessék, az igazra a hamisat, hogy még a halálában is a hazudozó legyen fölül. Bizony ezt tette, de Isten végül mindennek más olvasatot és értelmezést adott.

Gondoljatok a húsvéti történetre! Emlékezzetek, hogy Krisztus sírját lepecsételtették és katonákkal őriztették, de ez a pecsét visszaalakíthatatlanul feltört, mert az Úr feltámadt. Erre mit tettek az Úr gyűlölői? Hazugságot temettek az igazságra. Sok pénzt fizettek azért, hogy a sírt őrző katonák híreszteljék el a városban, hogy éjjel, amikor aludtak, a tanítványok jöttek el és ellopták az Úr testét. De míg arra a júdeai prófétára lehetett hazug prófétát temetni, addig Jézus Krisztusra nem lehet, mert Ő feltámadt a halottak közül. Feltámadott és élő volta folyamatosan levet magáról minden hullaszagú hazugságot. Bármekkora legyen is a sötétség, nem nyelheti el a világosságot!

A hazugság birodalmában tehát az a júdeai próféta elfáradva, éhesen és szomjasan el kezdte nem hallani, hogy ahhoz a másik emberhez nem az Úr személyesen szólt, hanem csak egy meghatározhatatlan angyal beszélt. A júdeai prófétához viszont Isten az ő igéjén keresztül személyesen szólt. Noha testvérnek nevezte magát semmi köze nem volt ennek az igaz testvérséghez. Nem volt benne sem szolidaritás az Úr ügye mellett, sem pedig empátia, rokonszenv, vagy az igaz szeretetnek valami halvány árnyéka. Nem könnyű megmaradni az ige mellett, amikor ilyen „testvérek vesznek” körül. Szentlélek Isten nem rombolja, és nem pusztítja a gyülekezetet, nem uszítja egyik testvért a másik ellen, hanem az igazságban mindeneket megerősítve szeretetben és egyetértésben épít.¹⁷

Krisztus Urunk előre figyelmeztetett. Gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, vagyis miattam, de aki mindvégig kitart, az tartatik meg.¹⁸ És sok hamis próféta támad, akik sokakat elhitetnek.¹⁹ Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnék titeket; és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért. És akkor sokan megbotránkoznak, és elárulják egymást, és gyűlölik egymást. És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. De aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözl.²⁰

A samáriai, vagy a bételi próféta szemszögéből nézve a történetet az is megfordult bennem, hogy talán a próbáljátok meg a lelkeket parancsra cselekedett? De arra a következésre jutottam, hogy nem! Tudván tudta, hogy igazság igéje szólt az ajkáról, ezért ha a Krisztus lelke lakozott volna benne, akkor fölerősítette volna az igazság igéjét, de nem ezt tette. Nem az ígét tette próbára, hanem az esendő embert, akit el is ejtett.

Így ha azt gondolná valaki, hogy annál a halotti ebédnél a bételi próféta igaz prófétaként prófétált volna, téved. Az a vén és álnok ember, már akkor tudta, hogy mi az igazság, amikor a fiai elmesélték, hogy mi történt a bételi oltárral, de képtelen volt azonosulni vele. Hite nem

¹⁶ „Az igaz próféta bukását a királyi propaganda a hamisságok megerősítésre fordította. *Lássátok, hogy végezte az, aki az új oltárok ellen mert szólani!* Erőre kapott a megfélemlítés és a tévelygés sötétsége.”

¹⁷ Hogy van hát atyámfiái? Mikor egybegyűltek, mindeniteknek van zsoltára, tanítása, nyelve, kijelentése, magyarázata. Mindenek épülésre legyenek. 1Kor 14:26.

¹⁸ Máté 10:22.

¹⁹ Máté 24:11.

²⁰ Máté 24:9 – 13.

hozta az engedelmesség gyümölcsét. Hite nem öltött testet az igaz szeretet cselekedeteiben, valamint a szabadító Isten dicsőségét öregbítő tettekben. Tudván tudta, hogy a júdeai próféta senkivel, semmiben nem vállalhat közösséget, még vele sem és pontosan ezt fordította ellene. Az önjelölt beavatkozásával csak azt érte el, hogy a júdeai próféta tette és pusztja jelenléte leleplezze és megerősítse őt a hamisságában és álnokságában. Csapdájába nem csak a gyanútlan éhségnek, szomjúságnak, fáradságnak és más elvakító, megsüketítő sötét erőknek is kiszolgáltatott testvére esett el, hanem saját maga is. (Péld 26:27; Préd 10:5. Vö. Jel 13:10 és Róm 6: 8)

A házában a bételi öregember a megtört kenyérenél az igaz próféta beszédét parafrázálva²¹ úgy mondott igazat, hogy ő mindvégig hamis maradt. Amikor ezt tette, nem Krisztus volt az Ura és Gazdája, hanem a sötétség fejedelme, nem tudván, hogy milyen lélek lakik benne.²² A döbbenetes az, hogy jövendölése beteljesült! Az Éden kertjében is az teljesült be, amit az Isten ígéje jelentett ki. Ott azt jelentette ki, hogy azon a napon, maikor eszel annak a fának a gyümölcséből, meghalsz. Az ember evett, és az ördög tagadása ellenére, az Úr szava érvényesült és az ember meghalt. Történetünkben az volt az Isten ígéje, hogy semmit ne fogadjon el, mert az végzetes lehet a számára. A bételi próféta ezt lehetőséget tette elkerülhetetlenné, és a társa fejére olvasta az Úr haragját.

Valójában csupán a júdeai próféta nevére és hírnevére volt szüksége. Pusztán igaz próféta neve kellett – az Istene nem. Ürügyet, cégért csinált²³ magának a júdeai prófétából, mer be akarta bizonyítani, hogy tud ő is „igazat” profétálni! Asztali igazmondása ennek ellenére sem tette őt igazzá! Csak egy tolvaj volt, aki proféciát lopott az igaz próféta életének kioltása árán. A mózesi proféciának van egy olyan értelmezése, hogy a kiirtott a hamis a kiirtó pedig az igaz! A történet valóságában azonban a törbeccsált júdeai próféta volt az igaz, még akkor is, ha a nem tudta elhárítani magáról az Úr izzó haragját, amit akkor háríthatott volna el magáról, ha senkitől semmit el nem fogad.

Ebben, és csakis ebben az összefüggésben a júdeai próféta Jézus előképe, aki mindig azt szólt és tette, amit az Atyától hallott és látott, viszont nemcsak evett velünk, hanem magát a testünket öltötte magára. Kiirtandó létünkkel azonosult és hordozta mindhalálig. Úgy szenvedett a kereszten, hogy közben égetve emésztette őt az Atya Isten bűn elleni igazságos haragja. Átokként és kiirtandóként halt meg a kereszten, az élő Isten kegyvesztettjeként. A hazugság fejedelmének birodalmában „hamis prófétaként” öletett meg, hogy a hazugság és minden hamisság továbbra is igaznak bizonyuljon. Eltemették és a hazugság bélyegét pecsételték a sírjára, de Ő harmadnap feltámadt a halottak közül!

Az pedig, hogy a bételi öregember eltemette a *kiásott vermébe*²⁴ esett holtat, az sem volt a Szentlélek által élő ember irgalmas cselekedete. Egészen más volt az. Jézus szerint pontosan

²¹ Valaki más írott vagy elmondott közleményből szabadon, összefoglalva idéz

²² Mikor pedig ezt látták az ő tanítványai, Jakab és János, mondanak: Uram, akarod-e, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és eméssze meg ezeket, mint Illyés is cselekedett? De [Jézus] megfordulván, megdorgálá őket, mondván: **Nem tudjátok minémű lélek van tibennetek:** Mert az embernek Fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem hogy megtartsa. Luk 9:54 – 56.

²³ Vö. Visky Ferenc: Méz a sziklából, Koinónia Kolozsvár 2003, június 14.

²⁴ Zsolt 35:7; Zsolt 57:7; Zsolt 119:85; Péld 26:27; Préd 10:5.

ezt teszik a holtak a halottaikkal.²⁵ Isten a halottakkal temetteti az ő megöltjeiket, vagy fordítva, a megöltjeikkel temetteti el a halottaikat.

Mi azonban fedezzük fel az Ige által személyesen hozzánk szóló Atya Istent! Becsüljük meg az Igén keresztül személyesen hozzánk beszélő Urat! Tanuljuk meg ebből, hogy az Úr személyes parancsát nem írhatja felül egyetlen ember, vagy „angyal” szava sem! Nem mondhatja Istennek egyetlen jó angyala sem az ellenkezőjét annak, amit Isten egyszer nyilvánosan és személyesen is kijelentett. Ha mégis az Isten ígéje ellentétét állítja egy angyal, akkor azt csakis a hamisság angyala teheti, aki világosság angyalának téteti magát, pedig a sötétség maga. Erről mondja Pál:

„De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is nektek valamit azon kívül, amit nektek hirdettünk, legyen átok. Amint előbb már mondtunk, most is ismét mondom: Ha valaki nektek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok, átok legyen.” (Gal 1: 8 – 9.)

A hamisság angyala, az ördög, az Úr Jézust is igyekezett törbe csalni, de Ő mindig felismerte a csapdát és az ellenfelei estek megszágyenyülve a verembe, amit neki ástak. Utoljára Ő ezt is elmondhatta:

„Már nem sokat beszélek veletek, mert jön a világ fejedelme: és énbennem nincsen semmije; (...)!” Jn 14: 30

Az ördögnek nem volt Jézusnál semmije, mert az ember Fia semmit nem fogadott el tőle. Egyszer sem evet a főztjéből, és nem ivott a vizéből. Krisztus egy alkalommal ezt mondta:

„Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki elküldött engem, és az ő dolgát elvégezzem.” (Ján 4:34) Az pedig az Atyának akarata, aki elküldött engem, hogy amit nekem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon. Az pedig annak az akarata, aki elküldött engem, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz ő benne, örök élete legyen; és én feltámasszam azt az utolsó napon. (Ján 6:39-40)

Márk jegyezte fel, hogy amikor vitték őt a Golgota [nevű] helyre, amely megmagyarázva annyi, mint: koponya helye, hogy keresztre feszítsék, akkor mirhás, azaz kábítószeres bort adtak innia; de ő nem fogadta el. (Mk 15: 22-23) Csak az ecetes szivacsot fogadta el, mert így teljesítette be az ígét, a felőle való jövődölést.²⁶ Az ördög, mint kiéhezett oroszlán úgy oltotta ki az életét, hogy Jézus mindhalálig hűséges maradt Istenhez és mindent hajszálpontosan úgy cselekedett, ahogy személyesen Atyjától látta és hallotta. Nem is tarthatta fogva őt a halál, harmadnap feltámadt a halottak közül.

De ahogy azt láttuk és hallottuk is, a sötétség fejedelme elejtheti a legbátrabb és legkülönb prófétát is! Vérré menő háború folyik a lelkekért és az igazságért. Isten azt akarja, hogy az igazság győzzön és érvényesüljön. Nem akarja egyetlen ember halálát sem, sőt inkább azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön. Ezért kérve kér, hogy ne legyen közösségünk a bálványokkal! „Mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? Mi közössége a világosságnak a sötétséggel? És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? Vagy mi egyezése Isten

²⁵ Jézus pedig monda neki: Kövess engem, és hagyd, hogy a halottak temessék el az ő halottaikat. Máté 8:22; Luk 9:60.

²⁶ Sőt ételemben mérget adnak vala, és szomjúságomban ecettel itatnak vala engem. Zsolt 69:22; Mt 27: 48; Mk 15: 36; Jn 19: 29.

templomának bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondta: Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nekik Istenük, és ők én népem lesznek. Annak okáért menjetek ki közülük, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket, és leszek nektek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr!”(2Kor 6: 14-18) Továbbá ezt is mondja: „Ne hazudjatok egymás ellen, mivelhogy levetkeztétek amaz ó embert, az ő cselekedeteivel együtt. És felöltöztétek amaz új [embert], melynek újulása van Annak ábrázata szerint való ismeretre, aki teremtette azt (...)!”(Kol 3: 9 – 10) Oh, bárcsak ellőttük volna már minden hazugságtárunk utolsó hazugsággolyóját is, bárcsak *kifogytunk volna már minden hazugságunkból*²⁷, hogy végre Istennel szemtől szemben, minden ellene készített fegyverzetünkől²⁸ megfosztottan, egyedül csak az Úr legyen egyetlen menedékünk és oltalmunk!

„Most annak okáért ne féljete!”²⁹Mert noha „ti gonoszt gondoltatok én ellenem, [de] Isten azt jóra gondolta [fordítani], hogy cselekedjék úgy amint ma, hogy sok nép életét megtartsa.”(1Móz 50:20)

Isten, a minden irgalmasság Atyja végül mégis más értelmet adott egyfelől a halálra, másfelől a könnyhullatásig elmenő hamisság tetteinek. Láttuk, hogy a bételi vénembert még gyászos sírása sem tehetette igazgá. Amikor viszont beteljesült a prófécia Jósias³⁰ király hatalma szavával nem engedte, hogy megbolygassák a júdeai próféta sírját. Nem engedte, hogy szétválasszák az egymásra temetett próféták tetemeit. Azon a bételi síron tehát nem a samáriai vénember neve állt, hanem csakis az Isten emberének neve, a júdeai prófétaé. Az Isten embere halála elfedte végül a bételi prófétát, és ez az evangéliumok evangéliuma, hiszen mindvégig arra kérdésre kerestük a választ, hogy miképpen szabadulhatunk meg a hazugság béklyóitól és a bűn zsoldjától? Az Ige válasza az, hogy a halál által, mégpedig az **Isten embere** halála által. Azt pedig tudjuk, hogy ki a mi számunkra az **Isten embere**, az Isten Fia Jézus, az emberisten. Bizony az Ő halála fedez és takar el bennünket! Csakis az Ő halálába menekülve maradunk rejtve a Gonoszság fejedelme „mindenlátó”³¹ szeme elől. Pál apostol így tanít erről:

„Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálába: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, bizonyára feltámasztásáé szerint is [azok] leszünk. Tudván azt, hogy a mi ő emberünk ő vele megfeszítettett, hogy erőtlenné tegye a bűnnek testét, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek: Mert aki

²⁷ Kényszerleszállás (*Flight*) 2012-ben bemutatott amerikai filmdráma. Rendezője Robert Zemeckis, a főszerepben Whip Whitaker (alkoholista pilóta) kapitányt Denzel Washington alakítja. Kivizsgálása alkalmával döbönt rá, hogy elérkezett a vég, többet nem tud hazudni. Később börtöntársainak vall, hogy akkor és ott kifogyott minden hazugságából.

²⁸ Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Istennek, **erősségek lerontására**; Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtven minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak;(...). 2Kor 10:4 – 5.

²⁹ 1Móz 50:21.

³⁰ Jósias, avagy Jehosuáh ugyanazzal a jelentéssel bír, mint a Jézus neve, akit héberül „Jésuá”-nak mondtak: Szabadító, Üdvözítő.

³¹ Lásd J. R. R. Tolkien híres **Gyűrűk Ura** regényét, melyben Szauron Középföldjét senki nem léphette át úgy, hogy „a Sötét Úr”, a nagy„Ö”, „A (Nagy) Szem” által ne vette volna azt észre.

meghalt, felszabadult a bűn alól. Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk is ő vele.” Róm 6:3 -8.

A történetben az éhesen ordító oroszlán³² által megölt Isten embere a halálával befedezte a csalónak bizonyult bételi prófétát. Milyen értelemben? A jeroboámi propaganda és politikai kommunikáció szerint a hazugság kultusza ellen felszólaló júdeai próféta halállal fizetett a tettéért, vagyis a fennálló törvényeknek megfelelően szentségtörőként és felségsértőként lakolt egy az Isten közbeavatkozásával ott termett oroszlán által. Aki pedig ehhez a „bűnhődéshez” juttatta nem más volt, mint a bételi próféta, aki Jeroboám szemében hozzá hű alattvalónak bizonyult és haláláig életben maradhatott. Viszont ez a vénember ott a hazugság birodalmában, ameddig csak élt „zavartalanul” mindenkinek elmondta, hogy az átok kultuszát az Isten a júdeai próféta által kijelentett prófécia szerint fogja megítélni. A júdeai prófétát megcsaló vénember, királyát megcsaló és hazugságot bomlasztó világosság lett, aki a halála előtt minden hazugságot levetkőzve igazságosan rendelkezett, hogy a síron, amibe majd el fogják temetni, csakis a bételi próféta neve álljon. Így gondoskodott Isten arról, hogy igéjének igazsága a beteljesülés pillanatáig életben maradjon és elvégezze a munkát, amiért küldetett! „Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti utjaitok az én utjaim, így szól az Úr! Mert amint magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én utjaim utjaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál! Mert mint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek: Így lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, azaz dolgavégezetlen, hanem megcselekszi, amit akarok, és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem.” (Ézs 55:8 – 11)

Végezetül szívleljük meg C. H. Spurgeon „Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elesem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az Úr az én világosságom” (Mik 7,8) igéjének magyarázatát, ahol így szól az Úr Lelke:

Az elnyomott, legyőzött ember érzéseit fejezi ki ez az Ige. Ellenségünk egy időre kiolthatja világosságunkat, de az Úrban akkor is biztos reménységünk van. Ha Benne bízunk és megmaradunk az egyenes úton, rövidesen vége lesz a levertség és sötétség korszakának. Az ellenség támadása nem tart sokáig. Az Úr csakhamar jajgatásra változtatja kárörömét, a mi sóhajtozásunkat pedig örvendező énekké.

Ha a lelkek nagy ellensége egy időre mégis fölénk kerekedne, ahogyan már diadalmaskodott nálunk különbeken is, bátorodjék fel a szívünk, mert nemsokára eljön számunkra is a győzelem. Fel fogunk kelni elestünkből, mert olyan Istenünk van, aki nem esett el soha, és Ő emel fel minket. Nem maradunk a sötétben, noha most az vesz körül bennünket, hiszen Urunk a világosság forrása, és csakhamar örvendező, fényes napot virraszt ránk. Ne essünk kétségbe, még csak ne is kételkedjünk! Egyet fordul a kerék, és aki a legmélyebben volt, az a tetőn lesz. Jaj azoknak, akik most nevetnek, mert gyászolnak és sírnak majd, amikor az örök

³² Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen: Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be. 1Pét 5:8 – 9.

*megvetés éri majd őket mostani dicsekvésükért De áldottak, akik itt szomorkodnak és sírnak, mert nekik viszont isteni vigasztalásban lesz részük.*³³

Ámen.

Ima:

Uram, te szóltál és megvizsgáltál. Leleplezted álnokságomat és hamisságomat. Taníts szívemben forгатnom, szeretnem, megbecsülnöm és ragaszkodnom ahhoz a személyes ígéhez, amit te mondtál nekem. Tisztíts meg engem, hogy lássalak. Adj halló fület, értő lelket, hogy ellene tudjak állni a hazugságoknak és az elejtésemre készített csapdáktól ments meg engem. Adj megsemmisítő győzelmet ellenségeid felett. Törd szét a hamis oltárokat és hazug tanításokat, különösen akkor, amikor én állítom fel azokat! Vigyél ki minket a hamisság átkozott birodalmából! Állíts talpra, hogy ne üljek az úton egyetlen zöldellő fa árnyékában se, hanem keresztfád vezessen! Add, hogy ne fogadjak el semmit e világból, amit nem te adsz nekem! Rombold le bennem és bennünk a sötétség minden munkáját, ragyogtasd világosságodat dicsőségedet! Haláloddal fedezz el és rejts el engem, hogy életemmel hűséggel szolgálhassak neked! Formáld ki bennem Krisztust! Készíts Hozzá hasonlóvá engem az Ő visszajövetele órájára! Add uram, hogy dicsóítse háromszor szent nevedet igaz életem és halálom. Ámen.

Áldás:

Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia? Ez az, aki víz és vér által jó vala, Jézus a Krisztus; nemcsak a vízzel, hanem a vízzel és a vérrel. És a Lélek az, amely bizonyosságot tesz, mert a Lélek az igazság. 1Ján 5:4-6.

³³ Charles Hadon Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza, Evangéliumi Kiadó/Primo Kiadó, Budapest 1994. o. 135.